Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987 ([1]), για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας, την έννοια ότι δεν επιτρέπει να περιέχεται στους γενικούς όρους για τη σύναψη ασφαλιστηρίων συμβάσεων που εφαρμόζει ασφαλιστής νομικής προστασίας ρήτρα κατά την οποία, σε περίπτωση ζημίας μεγάλου αριθμού ασφαλισμένων οφειλόμενης στην ίδια αιτία (π.χ. στην αδυναμία πληρωμών στην οποία περιήλθε επιχείρηση παρέχουσα επενδυτικές υπηρεσίες), ο ασφαλιστής έχει τη δυνατότητα επιλογής του δικηγόρου περιορίζοντας, κατά συνέπεια, το δικαίωμα των ασφαλισμένων να επιλέξουν εκείνοι ελεύθερα δικηγόρο που θα τους εκπροσωπήσει (την καλούμενη ρήτρα «συλλογικών ζημιών»);

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

   Υπό ποιες προϋποθέσεις υφίσταται «συλλογική ζημία» παρέχουσα τη δυνατότητα, σύμφωνα (ή μάλλον συμπληρωματικώς προς) την προαναφερθείσα οδηγία στον ασφαλιστικό φορέα να επιλέξει δικηγόρο αντί του ασφαλισμένου;

([1]) ΕΕ L 185, σ. 77.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 16 Μαΐου 2008 — The Sporting Exchange Ltd, η οποία δραστηριοποιείται υπό την ονομασία Betfair, κατά Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator και Scientific Games Racing

(Υπόθεση C-203/08)

(2008/C 197/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: The Sporting Exchange Ltd, η οποία δραστηριοποιείται υπό την ονομασία Betfair

Αναιρεσίβλητος και παρεμβάντες: Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator και Scientific Games Racing

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 49 ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εφαρμογή του άρθρου αυτού έχει ως συνέπεια ότι η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους δεν δύναται, βάσει του ισχύοντος σε αυτό το κράτος μέλος κλειστού συστήματος αδειοδοτήσεως για την προσφορά υπηρεσιών σχετικά με τυχερά παιχνίδια, να απαγορεύσει σε ένα πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες, στο οποίο έχει χορηγηθεί εντός άλλου κράτους μέλους άδεια παροχής των υπηρεσιών αυτών μέσω διαδικτύου, να προσφέρει τις υπηρεσίες αυτές μέσω διαδικτύου και εντός του πρώτου κράτους μέλους;

2) Μήπως η ερμηνεία που σε ορισμένες υποθέσεις που αφορούσαν παραχωρήσεις το Δικαστήριο έδωσε στο άρθρο 49 ΕΚ, και ειδικότερα στην αρχή της ισότητας και στην απορρέουσα από την πιο πάνω αρχή υποχρέωση διαφάνειας, έχει εφαρμογή στη διαδικασία χορηγήσεως άδειας για την προσφορά υπηρεσιών σχετικά με τυχερά παιχνίδια στο πλαίσιο ενός θεσπισμένου με νόμο συστήματος μοναδικής άδειας;

3) α) Δύναται σε ένα θεσπισμένο με νόμο σύστημα μοναδικής άδειας η παράταση της άδειας του τωρινού κατόχου άδειας, χωρίς οι δυνητικοί ανταγωνιστές να έχουν δυνατότητα συναγωνισμού για την άδεια αυτή, να είναι κατάλληλο και αναλογικό μέσο για την ικανοποίηση των επιτακτικών αναγκών γενικού συμφέροντος τις οποίες το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει ως δικαιολογούσες τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας όσον αφορά την προσφορά υπηρεσιών σχετικά με τα τυχερά παιχνίδια; Αν ναι, υπό ποιες προϋποθέσεις;

   β) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα 3α σημασία το αν στο ερώτημα 2 δόθηκε καταφατική ή αρνητική απάντηση;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof στις 19 Μαΐου 2008 — Peter Rehder κατά Air Baltic Corporation

(Υπόθεση C-204/08)

(2008/C 197/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Peter Rehder

Εναγόμενη: Air Baltic Corporation

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ([1]) για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, ακόμη και στην περίπτωση αεροπορικών ταξιδιών από ένα κράτος μέλος της Κοινότητας σε άλλο, πρέπει να γίνει δεκτός ως ενιαίος τόπος εκπληρώσεως όλων των συμβατικών υποχρεώσεων ο τόπος της κύριας παροχής, που πρέπει να καθορίζεται βάσει οικονομικών κριτηρίων;

2) Σε περίπτωση που πρέπει να καθοριστεί ενιαίος τόπος εκπληρώσεως: βάσει ποιων κριτηρίων γίνεται ο καθορισμός του; Συγκεκριμένα, καθορίζεται ο ενιαίος τόπος εκπληρώσεως από τον τόπο της απογειώσεως ή από τον τόπο της αφίξεως;

(1) ΕΕ L 12, σ. 1.

Προσφυγή της 20ής Μαΐου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-211/08)

(2008/C 197/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, αρνούμενο να αποδώσει στους δικαιούχους του εθνικού συστήματος υγείας της Ισπανίας τα ιατρικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν σε άλλο κράτος μέλος στις περιπτώσεις νοσοκομειακής περίθαλψης που τους παρασχέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (1), της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (στο εξής: κανονισμός 1408/71), στο μέτρο που το επίπεδο κάλυψης των εξόδων που ισχύει στο κράτος μέλος όπου παρέχεται η εν λόγω περίθαλψη είναι χαμηλότερο από το προβλεπόμενο στην ισπανική νομοθεσία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η ισπανική νομοθεσία περί κοινωνικής ασφαλίσεως ορίζει ότι οι υπηρεσίες νοσοκομειακής περίθαλψης που καλύπτονται από το εθνικό σύστημα υγείας πρέπει να παρέχονται από το ίδιο το σύστημα, εκτός από εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις «επείγουσας, άμεσης και ζωτικού χαρακτήρα υγειονομικής περίθαλψης». Κατά συνέπεια, όταν ένας ασφαλισμένος του ισπανικού εθνικού συστήματος υγείας μετακινείται προσωρινά σε άλλο κράτος μέλος και, κατά τη διάρκεια της εκεί παραμονής του, του παρέχονται υπηρεσίες νοσοκομειακής περίθαλψης που είναι αναγκαίες από ιατρικής απόψεως, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, του κανονισμού 1408/71, τα έξοδα στα οποία υποβάλλεται αποδίδονται από τις ισπανικές αρχές.

2. Όταν το επίπεδο κάλυψης των εξόδων νοσηλείας το οποίο ισχύει σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους είναι λιγότερο ευνοϊκό από το προβλεπόμενο στην ισπανική νομοθεσία, η άρνηση των ισπανικών αρχών να αποδώσουν τη διαφορά μπορεί να αποθαρρύνει τους ασφαλισμένους του ισπανικού εθνικού συστήματος υγείας από το να μεταβούν στο εν λόγω κράτος μέλος προκειμένου να τύχουν μη ιατρικών υπηρεσιών (για παράδειγμα εκπαιδευτικών ή τουριστικών υπηρεσιών) ή, στις περιπτώσεις ασφαλισμένων που ήδη έχουν μεταβεί στο κράτος αυτό, μπορεί να τους παροτρύνει να επισπεύσουν την επιστροφή τους προκειμένου να τους χορηγηθεί δωρεάν νοσοκομειακή περίθαλψη στην Ισπανία. Επομένως, η επίδικη ισπανική ρύθμιση μπορεί να περιορίσει τόσο την παροχή διαφορετικών από τις ιατρικές υπηρεσιών, που αποτελούν αρχικά το κίνητρο για την προσωρινή μετακίνηση ενός ασφαλισμένου σε άλλο κράτος μέλος, όσο και τη συνακόλουθη παροχή ιατρικών υπηρεσιών στο κράτος μέλος αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, του κανονισμού 1408/71.

3. Οι προαναφερθέντες περιορισμοί της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών δεν δικαιολογούνται από τη Συνθήκη ΕΚ. Ειδικότερα, οι ισπανικές αρχές δεν απέδειξαν ότι οι εν λόγω περιορισμοί είναι αναγκαίοι προκειμένου να αποτραπεί η πρόκληση σοβαρής ζημίας στην οικονομική ισορροπία του ισπανικού εθνικού συστήματος υγείας. Κατά συνέπεια, συνάγεται ότι η επίδικη ρύθμιση είναι αντίθετη προς το άρθρο 49 ΕΚ.

(1) ΕΕ L 149, σ. 2; ΕΕ ειδ. έκδ. 05/01, σ. 73.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 21 Μαΐου 2008 — Société Zeturf Ltd κατά Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi — Παρεμβαίνουσα: G.I.E. Pari Mutuel Urbain (PMU)

(Υπόθεση C-212/08)

(2008/C 197/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État (Γαλλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Société Zeturf Ltd

Καθών: Premier ministre (Πρωθυπουργός), Ministre de l'Agriculture et de la Pêche (Υπουργός Γεωργίας και Αλιείας), Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales (Υπουργός Εσωτερικών, Υπερπόντιων Γαλλικών Νομών και Τοπικής Αυτοδιοίκησης), Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi (Υπουργός Οικονομίας, Βιομηχανίας και Απασχόλησης)